

ວາລະສານວິທະຍາສາດມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈສະຫະສາຂາວິຊາ, ວາລະສານເປີດກວ້າງ
ສະບັບທີ 6, ເຫຼັ້ມທີ 3 (Special Issue) 2020, ເລກທະບຽນ ISSN 2521-0653

**ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວຕໍ່ການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ:
ກໍລະນີສຶກສາ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ¹
ອານຸສິດ ໂພທິໄຕ², ສຸດທິດາ ຮຸ່ງແສງຝ້າ, ສຸກສະໝອນ ແສງຈັນ, ເພັດດາມອນ ຝິງສະຫວັດ,
ແລະ ພອນ ພັນຫຼ້າ**

ນັກສຶກສາປະລິນຍາໂທ ພາກວິຊາບໍລິຫານທຸລະກິດ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ແຂວງຫລວງພະບາງ ຖືເອົາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວເປັນວຽກສໍາຄັນຫຼາຍໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງ ແຂວງ
ຫຼວງພະບາງ, ຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນທ່າແຮງ ໃຫ້ເກີດການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍອີງຕາມຮູບແບບ
ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນປະກອບມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ
ວັດທະນາທຳ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແຕ່ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນກຳນົດເອົາສະເພາະການປະເມີນມູນຄ່າທາງ
ເສດຖະກິດ ຂອງ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດບາງແຫ່ງ ໃນເທດສະບານນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

ສະນັ້ນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ມີ 2 ຈຸດປະສົງ ຄື (1) ສຶກສາລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດໃນເທດສະບານ
ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແລະ (2) ສຶກສາຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ
ປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ. ໂດຍການສຶກສາຈາກຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງ ແລະ ໃຊ້ແບບສອບ
ຖາມນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນຈຳນວນ 330 ສະບັບເພື່ອສອບຖາມນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຄີຍໄປທ່ອງທ່ຽວເຮືອນຈັນ.

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ວັດຖຳພູສີສາມາດສ້າງລາຍຮັບສູງສຸດ, ອັນດັບທີ
2 ແມ່ນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ຫໍພິພິທະພັນ, ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນສູນວາງສະແດງໝາກແຕກ ແລະ ເຮືອນຈັນ, ແຕ່
ເຮືອນຈັນເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫາເລີ່ມເກັບຄ່າເຂົ້າຊົມປີ 2019 ເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ສາມາດຈັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວທີ່
ຫຼາກຫຼາຍ ທີ່ສາມາດເປັນແຫຼ່ງຮຽນຮູ້ມໍລະດົກທາງວັດທະນາທຳ ຂອງຊາວຫຼວງພະບາງ ກໍ່ຄື ວັດທະນາທຳບັນດາເຜົ່າ ຂອງ
ປະຊາຊົນລາວທັງຊາດ.

ດ້ານຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ພົບວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມ
ພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນມູນຄ່າ ປະມານ 6,250 ກີບ, ຖ້າທຽບໃສ່ຄ່າທຳນຽມທີ່ທາງຄະນະຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ ສະຖານທີ່
ທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ເກັບປັດຈຸບັນ ຄື 10,000 ກີບ ເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າ 4,000 ກີບ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການ
ຄຸ້ມຄອງມໍລະດົກທາງປະຫວັດສາດທີ່ລ້ຳຄ່າຈະຕ້ອງ ວາງແຜນພັດທະນາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ
, ນອກຈາກຈະເປັນການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ອານຸຊົນ, ເຍົາວະຊົນ ແລະ ນັກຮຽນຮູ້ ບັນຍາຊົນໄດ້ ເຫັນຄຸນຄ່າທາງວັດທະນາ
ທຳ ທີ່ບັນພະບຸລຸດສ້າງໄວ້ ຍັງຈະເປັນການສ້າງລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ ຊຸມຊົນ, ນັກສິລະປິນ, ຜູ້ປະກອບການ
ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງຍືນຍົງ.

ຄໍາສໍາຄັນ: ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ, ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ

¹ ການອ້າງອີງພາສາລາວ:

ອານຸສິດ ໂພທິໄຕ ແລະ ຄະນະ.(2020). ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວຕໍ່ການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ: ກໍລະນີສຶກສາ
ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, *ວາລະສານວິທະຍາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ, ສະບັບທີ*
6 ເຫຼັ້ມທີ 3 (Special Issue), ໜ້າທີ: 1456-1470.

² ຕິດຕໍ່ພົວພັນ: ອານຸສິດ ໂພທິໄຕ, ພາກວິຊາບໍລິຫານທຸລະກິດ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ Tel: 020
55177771, Email: lou990051@gmail.com

The study on the Willingness to pay for conserving historical site of domestic tourists: A case study on historical site of Hueanchan in Luang Prabang City, Lao PDR

Anousith PHOTHITAY³, Soudthida HOONGSANGPHA, Souksamone SENGCHANH, Phetdamone PHONGSAVATH, Phone PHANLA

Master student of Business Administration, Faculty of Economics and Tourism, Souphanouvong University

Abstract

Tourism is considered as a key for driving socio-economy for Luang Prabang, tourism is very important potential for tourism development. Tourism resources are categorized in to three elements, including historical, natural and cultural tourism resources, and this study aims to focus for economic value of some selected historical site in Luang Prabang city.

This study focuses on two objectives (1) tourism income from selected historical sites in urban Luang Prabang and (2) willingness to pay for domestic tourists on preserving Huan Chan historical site. Secondary data and questionnaires were used for data collection from 330 domestic tourists in Luang Prabang.

The finding for objective 1, shows that Vat Thamphousi historical site generated highest income from 2015-2019, the second larger income is Luang Prabang museum (former royal palace), and the third is UXO visitor center and the least is Huean Chan historical heritage house. However, Huenchan is newly operated for tourism since 2019 and it has a great potential various tourism activity for living culture and sustainable cultural heritage.

The second objective results that the price of the respondents are willing to pay for preserving heritage house of Huenchan is 6,250 Lak, and the current price for entrance fee is 10,000 Lak, it is 4,000 Lak lower than the current price. It seems that the economic value of heritage house is not much. However, it is important to operate creative activities for building awareness for young generation to experience and understand the value of their heritage in both material and non-material cultural heritage and it is also very important to generate income regularly for entrepreneurs, employment and for sustainable management of the heritage property.

Keywords: Tourist, historical tourist site, willingness to pay and tourism activities

³ **Anousith PHOTHITAY** *Master student of Business Administration, Faculty of Economics and Tourism, Souphanouvong University, Tel: 020 55177771, Email: lou990051@gmail.com*

1. ພາກສະໜີ

ການທ່ອງທ່ຽວເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີທ່າແຮງຂະຫຍາຍຕົວໄວ, ການທ່ອງທ່ຽວເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳປະມານ 319 ລ້ານແຮງງານໃນທົ່ວໂລກ, ເປັນຂະແໜງການທີ່ສ້າງລາຍຮັບປະມານ 10.8% ຂອງລາຍຮັບ GDP (8.8 ຕື້ ໂດລາ) ແລະ ອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວສາກົນຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບ 3.8 % ໃນສົກປີ 2018 (WW TC, 2018). ອີງຕາມບົດລາຍງານຈາກພະແນກການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ (ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, 2019) ລາຍງານວ່າ ໃນປີ 2018 ທີ່ຜ່ານມາ ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນ 4, 187 377 ເທື່ອຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບໂດຍສະເລ່ຍເປັນເງິນ 755,342,151 ກີບ ເຊິ່ງເປັນລາຍຮັບອັນດັບທີ 4 ທັດຈາກລາຍຮັບພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ແຂວງຫລວງພະບາງເປັນສູນລວມແຫ່ງການທ່ອງທ່ຽວທາງພາກເໜືອ ເຊິ່ງມີນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດປະມານ 576,610 ເທື່ອຄົນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ປະມານ 178,409 ແລະ ສ້າງລາຍຮັບສະເລ່ຍປະມານ 237,746,350 ໂດລາສະຫະລັດ, ເຊິ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ສປປ ລາວ ມີຈຸດປະສົງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ປະມານ 44 ເປີເຊັນ ຫຼື ປະມານ 1,842,000 ຄົນ.

ໃນປີ 2018 ໃນຫລວງພະບາງປະກອບມີ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 224 ແຫ່ງ ໃນນັ້ນປະກອບມີ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທຳມະຊາດຈຳນວນ 114 ແຫ່ງ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳ ຈຳນວນ 77 ແຫ່ງ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດຈຳນວນ 33 ແຫ່ງ, ນອກຈາກນັ້ນຍັງປະກອບມີ ໂຮງແຮມ 90 ແຫ່ງ, ເຮືອນພັກ ຈຳນວນ 397 ແຫ່ງ ແລະ ຮ້ານອາຫານຈຳນວນ 300 ແຫ່ງ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການທ່ອງທ່ຽວຍ່ອມພາໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ການອານຸລັກດ້ານຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວໂດຍສະເພາະຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເປັນແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ ທີ່ສອງແສງເຖິງ ອາຮິຍະທຳຂອງບັນພະບຸລຸດລາວ ເຊິ່ງນະຄອນ ຫຼວງພະບາງທີ່ເຄີຍເປັນ ນະຄອນຫຼວງເກົ່າ ຂອງອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງ ໃນ

ນັ້ນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ທີ່ພື້ນເດັ່ນປະກອບມີ ຫໍພິພິທະພັນ (ພະຣາດຊະວັງເກົ່າ), ເຮືອນຈັນ, ຖ້ຳຕິ່ງ ແລະ ສູນວາງສະແດງ ໝາກແຕກ (ພະແນກ ຖວທ ແຂວງຫລວງພະບາງ, 2020).

ເຫັນວ່າແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເປັນຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວຫຼວງພະບາງແຕກຕ່າງຈາກ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງອື່ນໆໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຍັງເປັນສ່ວນສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ ຫລວງພະບາງຖືກຮັບຮອງເປັນເມືອງມໍລະດົກໂລກແຫ່ງທຳອິດຂອງສປປ ລາວ. ນອກຈາກນັ້ນ ຫລວງພະບາງຍັງກາຍເປັນ ສູນກາງການທ່ອງທ່ຽວຂອງພາກເໜືອ ທີ່ເຫັນກິດຈະກຳສຳຄັນໃນການກະຕຸ້ນການຈະເລີນເຕີບໂຕ ທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະຊາຊົນບັນດາແຂວງພາກເໜືອ. ຈາກຜົນກະທົບຈາກການລະບາດໂຄວິດ-19 ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງ ຄືນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກປະເທດອາຊຽນຫຼຸດລົງ 50-62%, ສະນັ້ນ ລັດຖະບານສປປ ລາວຈຶ່ງວາງຍຸດທະສາດສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ລາວທ່ຽວລາວ (Kang, 2019).

ໃນການສຶກສາລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວຄັ້ງນີ້ ໂດຍກຳນົດເພື່ອສຶກສາລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດທີ່ພື້ນເດັ່ນດັ່ງນີ້:

(1) ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ຫໍພິພິທະພັນ

ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດຫຼວງພະບາງ (ພະຣາດຊະວັງເກົ່າ) ເປັນສະຖານທີ່ບັນທຶກເຊິ່ງຫຼັກຖານ ແລະ ມໍລະດົກທາງວັດທະນາທຳທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນພູມປັນຍາ ແລະ ມໍລະດົກອັນຊຶ່ງຄຸນຄ່າຂອງ ລາວ ແລະ ອານາຈັກລ້ານຊ້າງໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຫວັດສາດຫຼວງພະບາງ. ຕົກອາຄານຫຼື ທີ່ຮຽກວ່າ ຫໍຄຳ ແມ່ນສ້າງໃນປີ ຄສ 1904 ເປັນສະຖາປັດຕະຍາກຳປະສົມລາວຝຣັ່ງເສດ ເຊິ່ງເປັນຍຸກສະໄໝຂອງພະເຈົ້າສີສະຫວ່າງວິງ, ພາຍຫຼັງສະຖາປະນາ ສປປ ລາວ ໃນປີ 1975.

ລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງເປັນຫໍພິພິທະພັນ ແລະ ເປີດບໍລິການເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງເປັນທາງການເລີ່ມແຕ່ປີ 1995 ກາຍເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງບັນດາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ

ແລະ ສະຖານທີ່ພັກທີ່ ເໝາະສົມເຊັ່ນ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ທາດພູສີ, ວັດໃໝ່ສຸວັນນະພູມມາຣາມ, ຕະຫຼາດເຊົ້າ ແລະ ຕະຫຼາດກາງຄືນ, ນອກນັ້ນຍັງເປັນສະຖານທີ່ຕັ້ງໃນເຂດ ມໍລະດົກ ແລະ ເປັນຖະໜົນສາຍຫຼັກໃນການຈັດງານ ນິເທດສະການຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນຂອງ ຊາວຫຼວງພະບາງ ເຊັ່ນ ງານປະກວດເຮືອໄຟ, ງານແຫວ່ ແລະ ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງ ປີໃໝ່ລາວ, ງານຕະຫຼາດນັດເປັນຕົ້ນ (Lattanasouvan naphonh, 2011).

(2) ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ສູນວາງສະແດງໝາກແຕກ:

ສູນວາງສະແດງໝາກແຕກ (UXO Visitor Center) ຕັ້ງຢູ່ບ້ານນາວຽງຄໍາ ເປັນສະຖານທີ່ບໍລິການຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ພາກເໜືອ:

- ກວມ 25% ຂອງບ້ານໃນທົ່ວປະເທດທີ່ນອນໃນ ພື້ນທີ່ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (UXO)
- ມີລະເບີດປະມານ 580,000 ໜ່ວຍທີ່ຖິ້ມລົງໃສ່ ສປປ ລາວ
- ລະເບີດຫຼາຍກວ່າ 2 ລ້ານໂຕນ ທີ່ຖິ້ມໃສ່ ສປປ ລາວ ໃນລະຫວ່າງ 1964 ແລະ ປີ 1973
- ລະເບີດປະເພດທີ່ເປັນ ບອມບີເປັນຈໍານວນຫຼາຍ ທີ່ສຸດ
- ບອມບີຈໍານວນ ຫຼາຍກວ່າ 270 ລ້ານລູກ
- ປະມານ 80 ລ້ານລູກທີ່ບໍ່ທັນແຕກ
- ປະມານຫຼາຍກວ່າ 50,000 ທີ່ເສຍຊີວິດ ແລະ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຍ້ອນລະເບີດແຕ່ປີ 1964-2008
- ຄາດຄະເນຕ້ອງການງົບປະມານ 6.5 ລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດເພື່ອເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

(3) ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ

ເຮືອນຈັນ ເປັນເຮືອນທີ່ຊົງຄຸນຄ່າທາງມໍລະດົກ ທາງວັດທະນາທຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນລະຫວ່າງກາງສັດຕະວັດທີ 19. ເຮືອນຈັນຄືເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງ ທ່ານ ນາງຈັນ ທີ່ເປັນເຈົ້າ ຂອງເຮືອນຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ ເຮືອນຈັນ ຈົນມາເຖິງປັດຈຸບັນ ເປັນ ເຮືອນທີ່ມີ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ກາງເທດສະບານນະຄອນຫຼວງພະບາງ

ແລະ ເປັນສະຖາປັດຕະຍາກຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນກ່ອນຍຸກອານາ ນິຄົມຝຣັ່ງເສດ ເຮືອນປະເພດດັ່ງກ່າວເປັນອາຄານທີ່ເຫຼືອ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງເປັນເຮືອນທີ່ມີປະຫວັດຕິດ ຝັນກັບເຊື້ອພະວົງຂອງອາດິດກະສັດຫຼວງພະບາງ ໃນນາມ ຂອງ ທ່ານທອງ ໄຊຍະສິດ, ມາຮອດປີ 1987 ຫາ 1995 ເຮືອນຈັນຈຶ່ງຖືກສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນ ບັນຊີເປັນເຮືອນ ມໍລະດົກໂລກ ເລກທີ 119. ມາຮອດພາຍຫຼັງປີ 1996, ທາງພາກລັດໄດ້ເຊົ່າເພື່ອສ້າງເປັນສູນບໍລິການຂໍ້ມູນກ່ຽວ ກັບມໍລະດົກໂລກ ແລະ ເຮືອນຈັນ ກໍ່ຍັງເປັນສູນສາທິດໃນ ການຝຶນຝູ່ເຮືອນບູຮານຫຼວງພະບາງນໍາອີກ ແລະ ພາຍໃນປີ 2006 ເປັນການບຸລະນະຄັ້ງທີ2 ທີ່ສ້າງສູນວາງສະແດງຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະ ມາເຖິງປີ 2017, ບໍລິສັດທັນສະໄໝ ສໍາປະທານເພື່ອ ສ້າງເປັນສະຖານທີ່ບໍລິການການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆເພື່ອ ເປັນການຝຶນຝູ່ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ (UNESCO, 2020)

(4) ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ວັດຖໍາພູສີ

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ວັດຖໍາພູສີ ເປັນ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ປະສົມປະສານກັນໃນສະຖານທີ່ດຽວ ກັນ ທັງເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ພິເສດເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕັ້ງຢູ່ ໃຈກາງຂອງບັນດາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກິດຈະກຳ ການທ່ອງທ່ຽວໃນເມືອງ (City tour) ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງນີ້ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ໂດດເດັ່ນ. ຕາມຕຳ ນານ ແລະ ພົງສາວະດານຫຼວງພະບາງ ຄຳວ່າພູສີ ແມ່ນມີ ຄວາມເຊື່ອໃນເມື່ອກ່ອນມີລືສີເຄີຍໃຊ້ຜືນທີ່ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອປາເຜີນປາລະມີ ແລະ ຍັງມີຕຳນານທີ່ຍາວນານກ່ຽວ ຝັນກັບປະຫວັດພູທ້າວ ແລະ ພູນາງ ທີ່ເປັນເລື່ອງເລົ່າສືບຕໍ່ ກັນມາກ່ຽວກັບການພົວພັນກັນລະຫວ່າງມະນຸດກັບຍັກ ເຊິ່ງເປັນວັນນະຄະດີທີ່ສະທ້ອນວິຖີການດຳລົງຊີວິດຂອງ ຄົນໃນຍຸກກ່ອນປະຫວັດສາດ ແລະ ການພົວພັນລະຫວ່າງ ມະນຸດກັບທຳມະຊາດທີ່ອຸດົມສົມບູນ (ສາຍວາລິນ ບໍລະ ວົງ, 2018)

ສະນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈສຶກສາສະພາບ
ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ແລະ ຄວາມ
ພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ໃນການປົກປັກ
ຮັກສາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ແລະ ເພື່ອເປັນການ
ອານຸລັກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ໄວ້ໃຫ້ລຸ້ນໃໝ່
ໄດ້ຊົມ ແລະ ສຳພັດເຖິງ ອາຣິຍະທຳຂອງບັນພະບູລຸດລາວ.

2. ຈຸດປະສົງການສຶກສາ

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ຜູ້ສຶກສາແມ່ນໄດ້ກຳນົດ
ຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

- 1) ສຶກສາ ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ໃນ
ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ.
- 2) ສຶກສາຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງ
ທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

3. ທົບທວນທິດສະດີ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ໄດ້ເລືອກບາງທິດສະດີທີ່ສອດຄ່ອງ
ກັບຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ປະກອບມີ ແນວຄິດທິດສະດີ ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ,
ທິດສະດີເສດຖະສາດທ່ອງທ່ຽວ, ບັນດານິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກັບການທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ແລະ ບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສະພາການເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວສາກົນ
(World Travel and Tourism Council-WTTC)
ເລີ່ມສ້າງຕັ້ງແຕ່ ປີຄສ 1980 ໃນຖານະເປັນກຸ່ມທຸລະກິດ
ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະກາດຮັບຮອງເປັນສະພາ ການ
ເດີນທາງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວແຕ່ປີຄສ 1990 ທີ່ມີສຳນັກ
ງານຕັ້ງຢູ່ລອນດອນ, ເປັນອົງກອນທີ່ວາງນະໂຍບາຍ ການ
ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຮັບປະກັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່
ມີຄວາມພ້ອມດ້ານສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ
ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມພ້ອມໃນການຮັບວິກິດຕ່າງໆທີ່ບໍ່
ຄາດຄິດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ແລະ
ຮັບປະກັນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຍືນຍົງ (WTTC, 2020).

ການນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງ ການທ່ອງທ່ຽວ
ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນເວທີກອງປະຊຸມສະຫະປະຊາຊາດ
ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ນະຄອນຫລວງໂຮມໃນປີ

1963 (Gautam, 2006) ອະທິບາຍວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວ
ປະກອບມີສອງປະເພດ ຄື:

(1) ນັກທ່ອງທ່ຽວ (Tourist) ຄື ຜູ້ເຊິ່ງເດີນທາງ
ອອກຈາກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຕົນພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະ ມີ
ຈຸດ ປະສົງໃນການເດີນທາງເພື່ອພັກຜ່ອນໃນວັນຫຍຸດພັກ
ວຽກຕ່າງໆ, ການເພີດເພີນ, ທັດສະນະສຶກສາ, ຮ່ວມພິທີ
ກຳທາງສາສະໜາ, ຮ່ວມປະຊຸມ, ຢາມຄອບຄົວ ແລະ ກິດ
ທຸລະສ່ວນຕົວເປັນຕົ້ນ.

(2) ນັກທ່ອງທ່ຽວ (Excursionist) ຄື ຜູ້ທີ່
ເປັນນັກເດີນທາງ ທີ່ເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວເພື່ອ ຊື້ເຄື່ອງ ທີ່ບໍ່
ໄດ້ວາງແຜນ ແລະ ຈ່ອງທີ່ພັກ ແຕ່ໃຊ້ບໍລິການ ການຂົນສົ່ງ
ເປັນຕົ້ນ. ການທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ (Historical
tourism) ເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການທ່ອງທ່ຽວໃນແຫຼ່ງ
ທ່ອງທ່ຽວວັດທະນາທຳ (Cultural based tourism)
ເຊິ່ງເປັນກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນກັບບູຮານ
ວັດຖຸ ແລະ ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ທີ່ເກີດ
ຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ປະຫວັດສາດ ແລະ
ບູຮານຄະດີ ທີ່ເປັນກິດຈະກຳພື້ນຖານຂອງຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງວັດທະນາ
ທຳ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດ
ການທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດທີ່ຍືນຍົງ (ສົມຈິດ ອິນທະ
ມະໂນ ແລະ ປາຣິຊາດ ວິສຸດສະມາຈານ, 2015).

ອົງການທ່ອງທ່ຽວສາກົນ (UNWTO, 2020)
ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ໝາຍເຖິງ ກິດຈະກຳ
ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຍົກສູງຄຸນຄ່າຂອງບັນດາຊີວະນາໆພັນ,
ຄວາມສວຍງາມຂອງທິວທັດທຳມະຊາດ, ສັດປ່າທີ່ຫາຍາກ
, ວັດທະນາທຳ ແລະ ສັງຄົມມະນຸດ ແລະ ເປັນ
ການທ່ອງທ່ຽວຊ່ວຍພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ,
ເປັນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ດີ, ເປັນການສ້າງໂອກາດ
ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທຶນເພື່ອ
ການອະນຸລັກ. ຖ້າບໍ່ມີການຈັດການທີ່ດີ, ການທ່ອງທ່ຽວກໍ່
ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ ຄົນທ້ອງຖິ່ນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ,
ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາຕາມມາໃນພາຍຫຼັງ, ແລະ ກໍ່ຈະສົ່ງຜົນ

ເຮັດໃຫ້ ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼຸດລົງໃນທີ່ສຸດ. ການ
ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ ແມ່ນເພື່ອເປັນການ
ເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດຈາກການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ສູງຂຶ້ນ,
ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອ
ຄວາມຍືນຍົງຂອງ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວການພັດທະນາ ແລະ
ການຈັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

- 1) ການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກທ່ອງ
ທ່ຽວໄດ້ຮຽນຮູ້ປະສົບການ ແລະ ສຳພັດວັດທະນະທຳ.
- 2) ເປັນການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວຊ່ວຍສ້າງເສດຖະກິດຂອງ
ທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ສ້າງ
ໂອກາດທີ່ເປັນການສ້າງລາຍຮັບທີ່ດີໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ທິດສະດີເສດຖະສາດກ່ຽວກັບມູນຄ່າ, ມູນຄ່າທີ່
ບຸກຄົນເຕັມໃຈຈ່າຍໃນການທີ່ຈະໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຈະ
ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສຸກຄວາມພໍໃຈແກ່ຕົນເອງ ເອີ້ນ
ວ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (Willingness to Pay:
WTP) ແລະ ເອີ້ນມູນຄ່າທີ່ຍອມຮັບເອົາເພື່ອແລກປ່ຽນ
ກັບສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ວ່າ ມູນຄ່າອຸດໜູນທີ່ຕົນຍອມຮັບ
(Willingness to Accept: WTA). ວິທີການປະເມີນ
ຄ່າທາງສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍວິທີທາງເສດຖະສາດແບ່ງອອກ
ເປັນ 3 ວິທີໃຫຍ່ຄື:

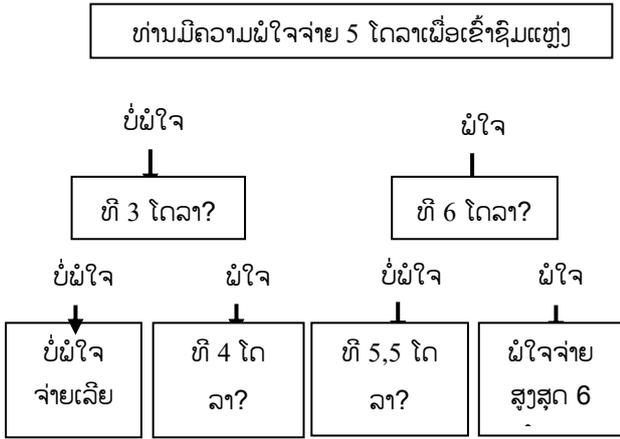
- 1) ວັດແທກຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມທາງກາຍະພາບ
ແລະ ປະເມີນຄ່າເປັນຕົວເງິນ ໂດຍໃຊ້ມູນຄ່າຕະຫຼາດທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ, ວິທີການປະມານຄ່າໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນຜົນກະທົບ
ສິ່ງແວດລ້ອມທາງກາຍະພາບ ກັບມູນຄ່າຕະຫຼາດຂອງ
ຄວາມເສຍຫາຍເປັນການເຊື່ອມຕໍ່ບັນຫາຂອງຄວາມເສຍ
ຫາຍຕໍ່ຜະລິດຕະພາບ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ບັນຫາມົນລະພິດເຊິ່ງ
ປະມານຄວາມສຳພັນຂອງປະລິມານມົນລະພິດທີ່ໄດ້ຮັບ
ເພາະວ່າບັນຫາມົນລະພິດ ກວມລວມເຖິງການປ່ຽນແປງ
ຂອງສະພາບໃດໜຶ່ງອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື
ເສຍຊີວິດເລີຍກໍ່ໄດ້(Kroeger and Casey, 2007).
- 2) ວິເຄາະຄວາມເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງອຸປະສິງຕໍ່ສິນຄ້າ
ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ກັບອຸປະສິງຕໍ່ສິນຄ້າຕົວແທນ ວິທີການ
ປະເມີນຄ່າສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍວິທີການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ
ອຸປະສິງຕໍ່ສິນຄ້າສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ຕໍ່ກັບອຸປະສິງສິນຄ້າ

ເປັນຕົວແທນ ເປັນວິທີການແບບປະເມີນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ແທ້
ຈິງຂອງບຸກຄົນ ໃນການຫຼີກເວັ້ນຜົນກະທົບຕໍ່
ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ປາດຖະໜາ, ວິທີນີ້ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນ
ການພິຈາລະນາຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງມູນຄ່າເຮືອນ ແລະ
ທີ່ດິນກັບຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ: ມູນຄ່າຕົວ
ແທນ. ອີກວິທີໜຶ່ງແມ່ນວິທີປະມານຄ່າເສຍໂອກາດຂອງ
ເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປ
ຍັງສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນທາງທຳມະຊາດເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ: ວິທີ
ການໃຊ້ຄ່າເດີນທາງ(Travel Cost Method : TCM)
ທັງສອງວິທີນີ້ນິຍົມໃຊ້ຫຼາຍໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ
ແລະ ໃນປະຈຸບັນກໍ່ເລີ່ມນຳໃຊ້ໃນປະເທດທີ່ກຳລັງ
ພັດທະນາ (Doulas and Taylor, 1998).

- 3) ການສຳຫຼວດເພື່ອສອບຖາມຄ່າ WTP ແລະ WTA
ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນຈາກປະຊາຊົນ
ໂດຍກົງເອີ້ນວ່າ: ວິທີສົມມຸດເຫດການໃກ້ປະມານຄ່າ
(Contingent Valuation Method: CVM) ຍັງມີການ
ຖືກຖຽງກັນຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຄ່າທີ່ໄດ້,
ແຕ່ຜ່ານມາພົບວ່າຄ່າຄວາມຜິດດ່ຽງຂອງການວັດແທກມູນ
ຄ່າໂດຍວິທີນີ້ເຖິງຈະມີ ແຕ່ກໍ່ມີບໍ່ສູງ ຄ່າຄວາມຜິດດ່ຽງ
ຂອງຄ່າທີ່ໄດ້ຈະເກີດຈາກຄວາມບໍ່ສົມບູນຂອງການໃຫ້ຂໍ້
ມູນເຫດການສົມມຸດ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ (Samdin,
2008). ການປະເມີນລາຄາຂອງວິທີ CVM
(Contingent Valuation Method) ລວມມີ 4 ວິທີຄື:

- (1) ຕັ້ງຄຳຖາມໂດຍກົງ (direct question)
ທ່ານຕ້ອງການຈ່າຍເງິນເທົ່າໃດເພື່ອອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງ
ທ່ຽວແຫ່ງນີ້?

(2) ເກນການຕັ້ງລາຄາ (bidding game)

ຮູບທີ 1 ການຕັ້ງລາຄາ (Bidding Game)

ແຫຼ່ງຂໍ້ ມູນ: Lipovetskyt, Magnan ແລະ Zanetti Polzi (2011) ຈາກຮູບທີ 1 ເກນໃນການຕັ້ງລາຄາ ສົມມຸດວ່າ: ການສະເໜີລາຄາຢູ່ທີ່ 5 ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍຈະນຳເອົາລາຄາດັ່ງກ່າວໄປຖາມຕໍ່ກັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ ເຂົ້າຊົມວ່າ ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຢູ່ທີ່ 5 ໂດລາ ສະຫະລັດ ຫຼື ບໍ່? ຈາກເສັ້ນສະແດງທາງຂວາມືຈະສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍກໍ່ຈະສະເໜີ ລາຄາຂຶ້ນຢູ່ທີ່ 6 ໂດລາສະຫະລັດ ແລ້ວ ຖາມອີກຄັ້ງວ່າມີ ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ຫຼື ບໍ່? ຈາກລາຄາ 5 ໂດລາສະຫະລັດ ເປັນ 6 ໂດລາສະຫະລັດ ຖ້າມີຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ສະແດງ ວ່າຄວາມພໍໃຈຈ່າຍສູງສຸດຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຜູ້ນັ້ນແມ່ນຢູ່ ທີ 6 ໂດລາສະຫະລັດ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຕັມໃຈຈ່າຍກໍ່ຈະສະເໜີ ລາຄາລຸດລົງມາຢູ່ທີ່ 5.5 ໂດລາສະຫະລັດ ຖ້າມີຄວາມເຕັມ ໃຈຈ່າຍ ສະແດງວ່າຄວາມພໍໃຈຈ່າຍສູງສຸດຂອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວຜູ້ນັ້ນແມ່ນຢູ່ທີ່ 5.5 ໂດລາສະຫະລັດ, ສ່ວນເສັ້ນສະ ແດງທາງຊ້າຍມື ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຕັມ ໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຢູ່ທີ່ 5 ໂດລາສະຫະລັດ ກໍ່ຈະລຸດລົງມາເປັນ 3 ໂດລາສະຫະລັດ ຖ້າຫາກບໍ່ເຕັມໃຈຈ່າຍ ສະແດງວ່ານັກ ທ່ອງທ່ຽວຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈຈ່າຍເລີຍ ແຕ່ຖ້າມີຄວາມ ເຕັມໃຈຈ່າຍກໍ່ຈະມີການສະເໜີລາຄາຂຶ້ນອີກຈົນເຖິງທີ່ 4 ໂດລາສະຫະລັດ.

4. ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ

ປະຊາກອນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ການກຳນົດກຸ່ມ ຕົວຢ່າງແມ່ນຜູ້ສຶກສາໄດ້ຊຸມຕົວຢ່າງແບບບໍ່ຮູ້ປະຊາກອນ

ໂດຍອີງໃສ່ທິດສະດີຂອງທ່ານ Taro Yamane (ອູຄຳ ສີ ສຸນິນທ໌, 2016) ຕາມສູດລຸ່ມນີ້:

$$n = \frac{p(1 - p)Z_{\alpha/2}^2}{e^2} = \frac{0.3(1 - 0.3)1.96^2}{0.05^2} \approx 323 \dots (1)$$

ກຳນົດ ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນ ແມ່ນ 30% ແລະ ຄວາມຄາດເຄື່ອນແມ່ນ $e = 0.05$. ຊຶ່ງສາມາດຄຳນວນຈຳ ນວນຕົວຢ່າງໄດ້ທັງໝົດແມ່ນ 323 ຕົວຢ່າງ.

ຂອບເຂດການສຶກສາ

ການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດດ້ານເນື້ອ ໃນລະອຽດ ໃນການສຶກສາ ສະພາບ ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຂອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນຕໍ່ການອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ ແຂວງຫຼວງ ຜະບາງ ເປັນກໍລະນີສຶກສາ.

ວິທີການດຳເນີນການສຶກສາ

ວິທີການເກັບຂໍ້ມູນເພື່ອນຳມາວິເຄາະ ການ ດຳເນີນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນໃຊ້ລະບຽບວິທີການສຶກ ສາແບບຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ໂດຍຈະໃຊ້ແບບ ສຳພາດ, ຮວບຮວມຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງ ເພື່ອສຶກສາຈຸດປະສົງທີ 1 ແລະ ໃຊ້ແບບສອບຖາມ ໃນການສຶກສາຈຸດປະສົງທີ 2, ເພື່ອເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນແລ້ວນຳມາວິເຄາະເຖິງ ການປະ ເມີນມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໃຊ້ ແບບສອບຖາມ ເພື່ອສອບຖາມ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (Willingness To Pay: WTP) ໂດຍໃຊ້ວິທີ “ການ ຕັ້ງຄຳຖາມໂດຍກົງ” ແລະ “ວິທີການເກັບຄ່າທຳນຽມ” ປະສົມປະສານກັນ ເຊິ່ງການສຶກສາຄັ້ງນີ້ໄດ້ກຳນົດຄ່າທຳ ນຽມ ໂດຍອີງໃສ່ຄ່າທຳນຽມຂອງບັນດາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃນ ນະຄອນຫຼວງຜະບາງ ເປັນພື້ນຖານໃນການກຳນົດ ເຊິ່ງມີ 6 ລະດັບຄື:

4,000 ກີບ	6,000 ກີບ	8,000 ກີບ
10,000 ກີບ	12,500 ກີບ	16,000 ກີບ
ອື່ນໆ.....ກີບ		

ຮູບທີ 2: ຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ເພື່ອໃຊ້ສອບຖາມກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ໃນນີ້ ລະດັບສຸດທ້າຍ ຫຼື ອື່ນໆ ແມ່ນເປັນຄ່າຖາມປາຍເປີດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຕອບ ສາມາດກຳນົດຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໄດ້ຕາມຄວາມພໍໃຈສູງສຸດຂອງຕົນ.

ການວິເຄາະ

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ການຢາຍແບບສອບຖາມ ໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ,ການເກັບຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງ ຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບສະຖິຕິນັກທ່ອງທ່ຽວ ,ບົດລາຍງານ, ເຄື່ອງບັນທຶກສຽງເພື່ອຄວາມລະອຽດໃນການເກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ຍັງໄດ້ນຳໃຊ້ຈຸດປະສົງ , ທິດສະດີ ແລະ ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມາເປັນບ່ອນອີງໃນການສ້າງແບບສອບຖາມ. ຂໍ້ມູນຂັ້ນສອງແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບລວບລວມຈາກບັນດາໜ່ວຍງານສະຖິຕິ, ປຶ້ມຕຳລາແບບຮຽນ, ນິຕິກຳ, ຂໍ້ມູນຈາກບົດໂຄງການຈົບຊັ້ນ, ບົດວິທະຍານິພົນ, ການທົບທວນຄວາມຄິດ ແລະ ທິດສະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ແບບຈຳລອງທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະ

ການປະເມີນມູນຄ່າເສດຖະກິດຄັ້ງນີ້ ຜູ້ສຶກສາໄດ້ໃຊ້ແບບຈຳລອງໂລຈິດທ໌ (Logit Model) (ອຸ່ຄຳ ສີສຸນິນທ໌, 2016) ເນື່ອງຈາກຕົວປ່ຽນຕາມທີ່ນຳມາວິເຄາະ ແມ່ນຕົວປ່ຽນທີ່ມີ 2 ທາງເລືອກຄື ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ($Y_i = 1$) ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ($Y_i = 0$) ຜົນຂອງການຄາດປະມານຈະຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເຊິ່ງ (Y_i) ຈະມີຄ່າຢູ່ລະຫວ່າງ 0 ຫາ 1, ສະນັ້ນ ເຮົາສາມາດຂຽນສົມຜົນຄວາມເປັນໄປໄດ້ດັ່ງນີ້:

$$p_i = E(y = 1/X_i) = \beta_0 + \beta_i X_i \dots \dots \dots (2)$$

ເຮົາສາມາດປ່ຽນຮູບສົມຜົນໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບຂອງ

Cumulative logistic distribution function

$$p_i = E \left(y = \frac{1}{X_i} \right) = \frac{1}{1+e^{-(\beta_0+\beta_i X_i)}} \dots \dots \dots (3)$$

ເຮົາໄດ້ $P_i = \frac{1}{1+e^{-z_i}}$ ເຊິ່ງຄ່າຂອງ Z_i ຢູ່ລະຫວ່າງ $-\infty$ ຫາ $+\infty$, P_i ມີຄ່າລະຫວ່າງ 0 ຫາ 1 ສະນັ້ນ, ການພົວພັນລະຫວ່າງ P_i ແລະ Z_i ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເສັ້ນຊື່ (Nonlinear). ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ OLS ໃນການຄາດປະມານ parameters (β). ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໃຊ້ແບບຈຳລອງ (Logit model) ມາວິເຄາະຫາຄ່າ parameters (β) ທີ່ສາມາດອະທິບາຍຄ່າຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຕົວປ່ຽນຕາມ.

ວິທີການວິເຄາະ

ຕົວປ່ຽນທີ່ນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃຊ້ໃນການວິເຄາະຄັ້ງນີ້ຜູ້ສຶກສາໄດ້ກຳນົດດັ່ງນີ້:

Y: ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າທຳນຽມເພື່ອອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ (Y=1 ໝາຍຄວາມວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວຄົນນັ້ນ ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ, ຖ້າ Y=0 ໝາຍຄວາມວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວຄົນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ)

Age: ແມ່ນອາຍຸ (ເປັນຕົວປ່ຽນເຊິ່ງປະລິມານ).

Gender: ແມ່ນເພດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ (Gender =1 ແມ່ນເພດຊາຍ, Gender = 0 ແມ່ນເພດຍິງ)

Status: ແມ່ນສະຖານະພາບ (Status=1 ແມ່ນສະຖານະພາບແຕ່ງງານ, Status=0 ແມ່ນສະຖານະພາບອື່ນໆ).

Edu: ແມ່ນລະດັບການສຶກສາ (ຂໍ້ມູນເປັນຊ່ວງ).

Jobs: ແມ່ນອາຊີບ (Jobs=1 ແມ່ນອາຊີບພະນັກສຶກສາ: Jobs=0 ແມ່ນອາຊີບອື່ນໆ)

Income: ລາຍໄດ້ (ເປັນຕົວປ່ຽນຊ່ວງ)

Where: ຖິ່ນຖານທີ່ອາໄສຢູ່ (ເປັນຕົວປ່ຽນຫຸ່ນ, Where=1 ເປັນຄົນແຂວງຫຼວງພະບາງ, where=0 ເປັນຄົນມາຈາກຕ່າງແຂວງ).

Ever: ເຄີຍໄປໃຊ້ບໍລິການເຮືອນຈັນ (Ever=1 ເຄີຍໄປ,

Ever=0 ບໍ່ເຄີຍໄປ)

Again: ກັບມາທ່ຽວຢູ່ນະຄອນຫຼວງພະບາງອີກຄັ້ງໜ້າ

(Again=1 ກັບມາ, Again=0 ອື່ນໆ)

Price: ຄ່າທຳນຽມ (ເປັນຕົວປ່ຽນເຊິ່ງປະລິມານ)

ຈາກຕົວປ່ຽນທີ່ໄດ້ກຳນົດຂ້າງເທິງນັ້ນ ສາມາດ

ສ້າງແບບຈຳລອງໄດ້ດັ່ງນີ້:

$$Y = \beta_0 + \beta_1 Price + \beta_2 Income + \beta_3 Age + \beta_4 Gender + \beta_5 Status + \beta_6 Edu + \beta_7 Occop + \beta_8 Where + \beta_9 Ever + \beta_{10} Again + \varepsilon_i \dots \dots \dots (4)$$

ຈາກແບບຈຳລອງ (4) ເຮົາສາມາດປະເມີນມູນຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ເພື່ອການອານຸລັກ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ໂດຍໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດການໃກ້ປະມານຄ່າ (Contingent Valuation Method: CVM) ຂອງສາດສະດາຈານ Hanemann ທີ່ໄດ້ສະເໜີຂຶ້ນໃນປີ ຄສ 1984 ເປັນແບບຈຳລອງທີ່ໃຊ້ກັບຄຳຖາມ Close-ended single bid CVM ໂດຍໃຊ້ແນວຄິດ Utility's Difference Approach ທີ່ໃຊ້ Compensating variation ເຊິ່ງເປັນຄ່າທຳນຽມທີ່ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາມີອັດຕະປະໂຫຍດໃນລະດັບເດີມ ຫຼັງຄຸນນະພາບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມປ່ຽນແປງໄປ ເຊິ່ງສາມາດຂຽນແບບຈຳລອງໃນຮູບແບບຂອງໂລກາລິກ (Park & Loomis, 1992) ໄດ້ດັ່ງນີ້:

$$\log \left[\frac{Prob(pay)}{1 - Prob(pay)} \right] = \beta_0 + \beta_1 Price + \beta_2 Income + \beta_3 Age + \beta_4 Gender + \beta_5 Status + \beta_6 Edu + \beta_7 Occop + \beta_8 Where + \beta_9 Ever + \beta_{10} Again \dots \dots \dots (5)$$

ຫຼືເຮົາສາມາດຂຽນໄດ້ໃນຮູບຂອງການປ່ຽນແປງ:

$$\Delta V = \beta_0 + \beta_1 Price + \beta_2 Income + \beta_3 Age + \beta_4 Gender + \beta_5 Status + \beta_6 Edu + \beta_7 Occop + \beta_8 Where + \beta_9 Ever + \beta_{10} Again$$

$$\sum_{i=2}^k \beta_i S_{ij}: \text{ແມ່ນຕົວປ່ຽນທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.}$$

ເຊິ່ງເຮົາມີ

$$\text{Log} \left[\frac{Prob(Pay)}{1 - prob(Pay)} \right] = \Delta V$$

ໃນນັ້ນ ເຮົາມີ

$$Prob(Pay) = \frac{1}{1 + e^{-\Delta V}}$$

ການທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວນັ້ນຈະມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ກໍ່ຕໍ່ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທີ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສອບຖາມ ສູງກວ່າ ຫຼື ເທົ່າກັບຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ, ກຳນົດໃຫ້ຄ່າທຳນຽມເພື່ອການກຳໜົດຄ່າທຳນຽມເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວນັ້ນຄື $\Delta V_j \geq 0$ ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້:

$$\beta_0 - \beta_1 PRICE_j + \sum_{i=2}^k \beta_i X_i \geq 0 \dots \dots \dots (6)$$

ເຊິ່ງເຮົາສາມາດຂຽນໄດ້ດັ່ງນີ້:

$$PRICE_j \leq \frac{1}{\beta_1} \left[\beta_0 + \sum_{i=2}^k \beta_i X_i \right] \dots \dots \dots (7)$$

$PRICE_j$ ແມ່ນຈຳນວນເງິນສູງສຸດທີ່ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ j ມີຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (*Maximum WTP*) ສະ ນັ້ນ, ຈຶ່ງສາມາດຂຽນສົມຜົນ ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງສຸດຂອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ j ໄດ້ດັ່ງນີ້:

$$WTP = \frac{1}{\beta_1} [\beta_0 + \sum_{i=2}^k \beta_i X_i] \dots \dots \dots (8)$$

ໂດຍທີ່ WTP: ແມ່ນຄວາມພໍໃຈທີ່ຈ່າຍ

β_0 : ແມ່ນ ຄ່າຄົງທີ່

β_i : ແມ່ນຄ່າສຳປະສິດຂອງຕົວປ່ຽນເອກະລາດ

X_i : ແມ່ນຕົວປ່ຽນເອກະລາດ.

5. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສາມາດສັງລວມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາຄັ້ງນີ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້ໃນເບື້ອງ

ຕົ້ນສອງຈຸດປະສົງ ຄື (1) ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະ ບາງ ແລະ (2)ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

5.1 ລາຍຮັບຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ທີ່ສຳຄັນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ.

ໃນການສຶກສາລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍ ກຳນົດຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດທີ່ພື້ນເດັ່ນດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງ 5.1: ລາຍຮັບຄ່າເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດທີ່ພື້ນເດັ່ນ ພາຍໃນເທດສະບານນະຄອນຫຼວງພະ ບາງ

ປີ	ຫໍພິພິຕະພັນ/ກີບ		ສູນວາງສະແດງໝາກແຕກ/ກີບ		ເຮືອນຈັນ/ກີບ		ວັດຖຸພູສີ/ກີບ	
	ລາວ	ຕ່າງປະເທດ	ລາວ	ຕ່າງປະເທດ	ລາວ	ຕ່າງປະເທດ	ລາວ	ຕ່າງປະເທດ
2015	934.000	22.300.000	270.000	107.460.000	-	-	2.190.000	501.220.000
2016	13.630.000	22.330.000	790.000	180.320.000	-	-	33.300.000	693.200.000
2017	7.620.000	1.205.960.000	1.820.000	284.700.000	-	-	181.250.000	2.707.000.000
2018	7.183.000	1.425.800.000	2.100.000	377.220.000	-	-	158.200.000	2.416.000.000
2019	62.330.000	1.366.980.000	2.490.000	447.400.000	4.490.000	11.025.000	136.960.000	1.871.000.000
ລວມ	84.514.000	4.243.370.000	7.370.000	1.019.880.000	4.490.000	11.025.000	511.900.000	8.188.420.000

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດສະຫຼຸບລາຍຮັບແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ພາຍໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ປີ 2015-2019.

ຈາກຕາຕະລາງ 5.1 ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລາຍ ຮັບທີ່ໄດ້ຈາກຄ່າເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ໃນ ເທດສະບານນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແຕ່ປີ 2015-2019, ສຳ ຫຼັບຄ່າເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ສຳຫຼັບນັກທ່ອງທ່ຽວລາວທີ່ ເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ແລະ ສູນ ວາງສະແດງໝາກແຕກ ແມ່ນເປັນໂຕເລກຄາດຄະເນ ໂດຍ ອີງຕາມລາຄາເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ ເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດ ສາດ ຫໍພິພິຕະພັນ ແລະ ວັດຖຸພູສີ ໃນລາຄາ 10,000 ກີບ (ສິບພັນກີບຕໍ່ເທື່ອຄົນ). ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດ ສາດທັງ 4 ແຫ່ງແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງສະດວກສະບາຍ, ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ກິດຈະ ກຳຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບວິ ຖີຊີວິດທີ່ເປັນມໍລະດົກທາງ ວັດທະນາທຳ ທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຄວາມສົນໃຈສະນັ້ນຈຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນທີ່ດຶງດູດໃຈນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນຢ່າງດີ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ຫໍພິພິ ຕະພັນ ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ ຕັ້ງຢູ່ ໃຈກາງເທດສະບານ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ເຫັນວ່າລາຍຮັບຈາກການຊື້ເຂົ້າຊົມ

ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ແຕ່ປີ 2015-2019 (4ປີ) ລາຍຮັບ ຈາກປີເຂົ້າຊົມ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະມານ 84.514.000 ກີບ (ແປດສິບສີ່ລ້ານຫ້າແສນສິບສີ່ພັນກີບ)ໃນປີ 2015 ມີພຽງ ແຕ່ 934.000 ກີບ (ເກົ້າແສນສາມສິບສີ່ພັນກີບ) ແລະ ໃນ ປີ 2016 ລາຍຮັບ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 13.630.000 ກີບ (ສິບ ສາມລ້ານຫົກແສນສາມສິບພັນກີບ) ປະມານ 7 ເປີເຊັນ ແລະ ປີ 2019 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 62.330.000 ກີບ (ຫົກສິບ ສອງລ້ານສາມແສນສາມສິບພັນກີບ) ປະມານ 22 % ທຽບໃສ່ປີ 2016. ສ່ວນລາຍຮັບຈາກປີເຂົ້າຊົມ ແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ຫໍພິພິຕະພັນ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຕ່າງປະເທດ ແຕ່ປີ 2015 -2019 (4ປີ) ສາມາດເກັບໄດ້ ປະມານ 4.243.370.000 ກີບ (ສີ່ຕື້ ສອງຮ້ອຍສີ່ສິບສອງ ລ້ານ ສາມແສນເຈັດສິບພັນ ກີບ), ໃນປີ 2015 ແລະ 2016 ມີພຽງແຕ່ 22.3 ລ້ານກີບ ແຕ່ປີ 2017-2019 ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 1.3 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ ແລະ ປີ 2018 ມີລາຍຮັບສູງສຸດໃນ ລະດັບ 1.4 ຕື້ກີບ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ສູນວາງ ສະແດງໝາກແຕກບໍ່ທັນແຕກ ເປັນກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວໜຶ່ງທີ່

ຕິດພັນກັບ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ແລະ ວິລະກຳທີ່ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ຜ່ານຜ່າຢ່າງພິລະອາດຫານ, ເຫັນວ່າລາຍ ຮັບຈາກການຊື້ປີ້ເຂົ້າຊົມຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ແຕ່ປີ 2015-2019 (4ປີ) ສ້າງລາຍຮັບປະມານ 7.370.000 ກີບ (ເຈັດລ້ານ ສາມແສນເຈັດສິບພັນ ກີບ) ເຊິ່ງເປັນໂຕເລກ ຄາດຄະເນ ທີ່ປະເມີນຄ່າທາງເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກວ່າ ສຳ ຫຼັບນັກທ່ອງທ່ຽວລາວແມ່ນເຂົ້າຊົມໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ. ສ່ວນລາຍຮັບຈາກປີ້ເຂົ້າຊົມ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ສູນວາງສະແດງໜາກແຕກບໍ່ທັນແຕກ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຕ່າງປະເທດ ແຕ່ປີ 2015 -2019 (4ປີ) ສາມາດເກັບໄດ້ ປະມານ 1.019.880.000 ກີບ (ໜຶ່ງຕື້ ສິບເກົ້າລ້ານແປດ ແສນແປດສິບພັນ ກີບ), ໃນປີ 2015 ປະມານ 107.460.000 ກີບ, ປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນ 180.320.000 ກີບ, ໃນປີ 2018 ສາມາດເກັບລາຍຮັບໄດ້ 377.220.000 ກີບ (ສາມຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດລ້ານສອງ ແສນຊາວພັນກີບ), ແລະ ປີ 2019 ສາມາດສ້າງລາຍຮັບສູງ ທີ່ສຸດ ຄື ຈຳນວນ 447.400.000 ກີບ (ສີ່ຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດ ລ້ານ ສີ່ແສນກີບ).

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ວັດຖຳພູສີ

ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕັ້ງຢູ່ຈຸດໃຈກາງ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ປະສົມປະສານກັນລະຫວ່າງ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃນແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວດຽວ. ເຫັນວ່າລາຍຮັບຈາກການຊື້ປີ້ເຂົ້າຊົມ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ແຕ່ປີ 2015-2019 (4ປີ) ລາຍ ຮັບຈາກປີ້ເຂົ້າຊົມ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະມານ 511.900.000 ກີບ (ຫ້າຮ້ອຍສິບເອັດລ້ານ ເກົ້າແສນກີບ), ໃນປີ 2015 ລາຍຮັບຈາກປີ້ເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ລາວມີແຕ່ 2.190.000 ກີບ (ສອງລ້ານ ໜຶ່ງແສນເກົ້າສິບ ພັນກີບ), ແລະ ມີທ່າເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍ ໃນປີ 2016 ເປັນ 33.300.000 ກີບ, ໃນປີ 2017 ເປັນ 181.250.000 ກີບ , ໃນປີ 2018 ຫຼາຍທີ່ສຸດເປັນຈຳນວນ 158.200.000 ກີບ ແລະ ປີ 2019 ສາມາດສ້າງລາຍຮັບປະມານ 136.960.000

ກີບ. ສ່ວນລາຍຮັບຈາກປີ້ເຂົ້າຊົມ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ວັດຖຳພູສີ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຕ່າງປະເທດ ແຕ່ປີ 2015-2019 (4ປີ) ສາມາດເກັບໄດ້ປະມານ 8.188.420.000 ກີບ (ແປດຕື້ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບແປດ ລ້ານ ສີ່ແສນຊາວພັນກີບ), ໃນນັ້ນປີ 2015 ສາມາດສ້າງ ລາຍຮັບພຽງແຕ່ 501.220.000 ກີບ, ແຕ່ປີ 2017 ສາມາດ ສ້າງລາຍຮັບໃນລະດັບ 2.707.000.000 ກີບ (2.7 ຕື້ກວ່າ ກີບ) ເຊິ່ງເຫັນວ່າເປັນລາຍຮັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ

ເປັນແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນເຮືອນບູຮານທີ່ຂຶ້ນທະບຽນເປັນເຮືອນ ມໍລະດົກ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງ ເທດສະບານຫຼວງພະບາງທີ່ມີ ປະຫວັດສາດທີ່ຕິດພັນກັບອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງ, ວິຖີ ຊີວິດ ແລະ ສະຖາປັດຕະຍາກຳທີ່ຊົງຄຸນຄ່າຕໍ່ການອານຸລັກ ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້, ນອກຈາກນັ້ນຍັງເປັນ ສະຖານທີ່ຈັດກິດຈະກຳຕະຫຼາດນັດອາຫານ, ເຄື່ອງຫັດຖະ ກຳ ແລະ ຈັດງານນິເທດສະການຕ່າງໆເພື່ອຊ່ວຍໃນການ ພື້ນຜູ້ວັດທະນາທຳລາວ, ຈະສັງເກດເຫັນວ່າລາຍຮັບຈາກ ການເກັບປີ້ເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ເປັນສະຖານທີ່ບໍ່ເກັບຄ່າເຂົ້າຊົມໃນເມື່ອກ່ອນ ເຊິ່ງເລີ່ມເກັບ ໃນປີ 2019 ສາມາດເກັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວລາວປະມານ 4.490.000 ກີບ ແລະ ເກັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ເປັນຈຳນວນເງິນ 11.025.000 ກີບ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ທາງເສດຖະກິດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນ ຈັນໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈະລວມບັນດາລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກກິດຈະ ກຳຕ່າງໆທີ່ຈັດຊຶ້ນໃນສະຖານທີ່ເຮືອນຈັນໂດຍສະເລ່ຍໃນປີ 2019 ສາມາດເກັບລາຍຮັບຈາກງານເທດສະການ, ງານ ສະແດງສິນຄ້າ, ບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມປະມານ 5.000.000 ກີບຕໍ່ເດືອນ ຫຼື ປະມານ 60.000.000 ກີບຕໍ່ ປີ. ເຫັນວ່າເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ທ່າແຮງໃນອານາຄົດ ຈຶ່ງ ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ເລືອກສຶກສາເຖິງຄວາມພິຈາລະນາ ຈ່າຍໃນການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການປະມານຄ່າທາງ ເສດຖະກິດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດທີ່ຈະເປັນ

ປະໂຫຍດຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການວາງແຜນໃນ
 ການອານຸລັກຊັບພະຍາ ກອນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນ
 ມໍລະດົກທາງວັດທະນາທຳ.

**5.2 ຜົນການວິເຄາະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸ
 ລັກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ
 ນະຄອນຫຼວງພະບາງ.**

5.2.1 ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວ

ຂໍ້ມູນຈາກແບບສອບຖາມຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງ ຈຳ
 ນວນ 323 ຄົນ (ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນທີ່ມາທ່ຽວຫຼວງພະ
 ບາງ) ເຫັນວ່າ ເພດຍິງ ມີຈຳນວນທັງໝົດ 164 ຄົນ ກວມ
 ເອົາ 50.8% ແລະ ເພດຊາຍມີ 159 ຄົນ ກວມເອົາ
 49.2%, ສ່ວນຫຼາຍມີອາຍຸຢູ່ລະຫວ່າງ 21-30 ປີ ມີຈຳ
 ນວນ 153 ຄົນ ກວມເອົາ 47.4%, ອາຍຸຢູ່ຫວ່າງ 31-40
 ປີ ມີ 78 ຄົນ ກວມເອົາ 24.1%, ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 21 ປີ
 ມີຈຳນວນ 64 ຄົນ ກວມເອົາ 19.8 %, ອາຍຸຢູ່ຫວ່າງ 41-
 50 ປີ ມີຈຳນວນ 19 ຄົນ ກວມເອົາ 5.9 %, ແລະ ຜູ້ທີ່ ມີ
 ອາຍຸ 51 ປີ ຂຶ້ນໄປ ມີຈຳນວນ 9 ຄົນ ກວມເອົາ 2.8 %.

ຜູ້ທີ່ມີສະຖານະພາບໂສດມີຈຳນວນ 220 ຄົນ
 ກວມເອົາ 68.1% ມີລະດັບການສຶກສາຈົບປະລິນຍາຕີ ມີ
 ຈຳນວນ 192 ຄົນ ກວມເອົາ 59.4%,

ຜູ້ທີ່ມີອາຊີບເປັນນັກສຶກສາ ມີຈຳນວນ 199
 ກວມເອົາ 61.6%, ແລະມີລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ ຕໍ່າກວ່າ
 1,000,000 ກີບ ມີຈຳນວນ 161 ຄົນ ກວມເອົາ 49.8%,

ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່
 ມາຈາກຕ່າງແຂວງ ມີຈຳນວນ 169 ຄົນ ກວມເອົາ
 52.3% ແລະ ເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແຂວງຫຼວງພະ
 ບາງ ມີຈຳນວນ 154 ຄົນ ກວມຈຳນວນ 47.7%. ການ
 ຈະກັບມາທ່ອງທ່ຽວອີກຄັ້ງໜ້າຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ
 ມີຈຳນວນ 237 ຄົນຈະກັບມາທ່ຽວອີກໃນອະນາຄົດ
 ກວມເອົາ 73.4%, ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າບໍ່ແນ່ໃຈ ມີຈຳນວນ 80
 ຄົນ ກວມເອົາ 24.8%, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕອບວ່າ ບໍ່ກັບມາທ່ຽວ
 ອີກມີຈຳນວນ 6 ຄົນ ກວມເອົາ 1.9%.

**5.2.2 ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງ
 ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ**

ຕາຕະລາງທີ 1: ສະແດງເຖິງຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ
 ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ

ລຳດັບ	ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະ ຈ່າຍ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ເປີເຊັນ (%)
1	ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະ ຈ່າຍ	266	82.4
2	ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ	57	17.6
ລວມ		323	100

ຜົນການວິເຄາະໃນຕາຕະລາງທີ 1, ພົບວ່າ ຜູ້ທີ່ມີ
 ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ແມ່ນມີຈຳນວນ 266 ຄົນ ເຊິ່ງ
 ກວມເອົາ 82.4 % ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ
 ແມ່ນມີຈຳນວນ 57 ຄົນ ເຊິ່ງກວມເອົາ 17.6% ເຊິ່ງເຫັນ
 ວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນການອານຸລັກແຫຼ່ງ
 ທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນກວມເອົາເປີເຊັນທີ່ສູງ ສະແດງວ່ານັກ
 ທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຮ່ວມມືໃນການຊ່ວຍກັນປົກປັກຮັກສາ
 ເຮືອນຈັນໄວ້ເພື່ອເປັນບ່ອນທ່ອງທ່ຽວທາງປະຫວັດສາດ
 ໃຫ້ເປັນທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ
 ເຂົ້າມາພາຍໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຈາກຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຕັມໃຈ
 ຈ່າຍໃນລາຄາ ທີ່10,000 ກີບ ມີຈຳນວນ 104 ຄົນ ກວມ
 ເອົາ 39.10%, ຮອງລົງມາແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່
 ຈະຈ່າຍໃນລາຄາທີ່ 6,000 ກີບ ມີຈຳນວນ 64 ຄົນ ກວມ
 ເອົາ 24.06%, ແລະ ມີຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ມີຄວາມ
 ເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນລາຄາທີ່ 16,000 ກີບ ມີ 2 ຄົນ
 ກວມເອົາ 0.75%.

ຈາກຜົນການວິເຄາະ ເຫັນວ່າ ຈຳນວນນັກທ່ອງ
 ທ່ຽວທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ເນື່ອງຈາກສະຖານທີ່
 ບໍ່ໜ້າດຶງດູດ ມີຈຳນວນ 32 ຄົວເຮືອນ ກວມເອົາ
 28.83%, ເຫດຜົນເນື່ອງຈາກລາຄາບໍ່ເໝາະສົມກັບ
 ສະຖານທີ່ ມີ 33 ຄົນ ກວມເອົາ 29.73%, ເຫດຜົນເນື່ອງ
 ຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຊຸດໂຊມ ມີ 18 ຄົນ ກວມເອົາ
 18.22%, ເຫດຜົນເນື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມປະທັບ
 ໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຊົມ 26 ຄົນ ກວມເອົາ 23.42% ແລະ
 ເຫດຜົນອື່ນໆ ມີຈຳນວນ 2 ຄົນ ກວມເອົາ 1.8%.

5.2.3 ປະມານຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໂດຍໃຊ້ ແບບຈຳລອງໂລຈິກ (Logit Model)

ດ້ານເພດ (Gender) ພົບວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນເພດຊາຍແມ່ນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງກວ່າເພດຍິງດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95%, ດ້ານສະຖານະພາບ (Status) ເຫັນວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີສະຖານະພາບແຕ່ງງານ ແມ່ນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໜ້ອຍກວ່າສະຖານະພາບອື່ນໆ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95%, ດ້ານການສຶກສາ (Education) ຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາສູງແມ່ນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໜ້ອຍກວ່າຜູ້ມີການສຶກສາຕໍ່າ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 90% ເນື່ອງຈາກຜູ້ມີການສຶກສາຕໍ່າ ແມ່ນຍັງມີອາຊີບເປັນນັກສຶກສາ ເຂົາມີຄວາມຕ້ອງການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງປະຫວັດສາດຫຼາຍກວ່າ ຜູ້ມີການສຶກສາສູງ, ດ້ານອາຊີບ (Jobs) ເຫັນວ່າ ຜູ້ມີອາຊີບເປັນນັກສຶກສາ ມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງກວ່າ ຜູ້ທີ່ມີອາຊີບອື່ນ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%, ດ້ານການກັບມາອີກຄັ້ງໃນຂ້າງໜ້າ (Again) ເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຈະກັບມາ ແມ່ນມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງກວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບມາ ແລະ ບໍ່ແນ່ໃຈ ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ ຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (P) ແມ່ນເຫັນວ່າດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%.

ສຳລັບດ້ານອາຍຸ (Age), ລາຍໄດ້ (Yd), ເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວມາຈາກໃສ (From) ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ເຄີຍໄປໃຊ້ບໍລິການເຮືອນຈັນ (Ever) ເຫັນວ່າບໍ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ ເນື່ອງຈາກການທົດສອບສົມມຸດຖານ ແມ່ນຍອມຮັບສົມມຸດຖານຫຼັກ ເຊິ່ງບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ.

5.2.4 ການປະເມີນມູນຄ່າທາງເສດຖະສາດ

ເຫັນວ່າ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງສຸດໂດຍສະເລ່ຍຕໍ່ຄົນແມ່ນ 6,250 ກີບ ເຊິ່ງເຮົາສາມາດນຳຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (WTP) ນີ້ໄປປະເມີນມູນຄ່າເສດຖະກິດໄດ້ ດ້ວຍການກຳນົດເປັນຄ່າທຳນຽມທີ່ເກັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ເພື່ອເປັນກອງທຶນອານຸລັກ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ໂດຍອີງໃສ່ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທັງໝົດຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລາວທີ່ເຂົ້າຊົມ

ໃນປີ 2019 ແມ່ນ 44 ຄົນ (2019) ສະນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ມູນຄ່າເສດຖະກິດທັງໝົດແມ່ນ 275,000 ກີບ ($6,250 \times 44 = 275,000$).

6. ວິພາກຜົນ

ຜົນຂອງການສຶກສາລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຈາກປີເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດທັງ 4 ແຫ່ງ ເຫັນວ່າ ສຳລັບລາຍຮັບສະເລ່ຍ ຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ (ນັກທ່ອງທ່ຽວ ລາວ) ແຕ່ປີ 2015-2019 (4ປີ) ແມ່ນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດວັດຖຸຊຸມເປັນອັນດັບທີ່ 1 ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ປະມານ 511.9 ລ້ານກວ່າກີບ, ຮອງລົງມາແມ່ນຫໍພິພິຕະພັນ ສ້າງລາຍຮັບ ປະມານ 84.514 ລ້ານກີບ ແລະ ສູນວາງສະແດງໝາກແຕກ ປະມານ 7.347 ລ້ານກີບ ແລະ ເຮືອນຈັນ ປະມານ 4.49 ລ້ານກີບ ເປັນໂຕເລກຄາດຄະເນ ເພື່ອປະເມີນມູນຄ່າທາງເສດຖະກິດຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໃນປີ 2015-2019 ເຫັນວ່າລາຍຮັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດຍັງຫຼາຍກວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ອັນເນື່ອງຈາກຄ່າເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວແພງກວ່າ ຄົນທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວພິພິຕະພັນແມ່ນລາຄາ 30.000 ກີບ ຄົນລາວ 10.000 ກີບ. ແຕ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງໃນຕໍ່ໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງ ພະຍາດ ໂຄວິດ-19. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວໃນການແກ້ໄຂສະຖານະການສຸກເສີນທີ່ເກີດຈາກການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19, ທາງລັດຖະ ບານຈຶ່ງຫັນທິດໃນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ໂດຍຮັບຮູ້ກັນໃນນາມ 'ລາວ ທ່ຽວລາວ 2020' ເຊິ່ງລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດເປັນທິດທາງແຜນການຂອງປີ 2020 (Laotian times, 2019).

ສ່ວນຜົນຂອງການສຶກສາ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍສູງສຸດໂດຍສະເລ່ຍຕໍ່ຄົນແມ່ນ 6,250 ກີບ ເຊິ່ງເຮົາສາມາດນຳຄ່າຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍ (WTP) ນີ້ໄປປະເມີນມູນຄ່າເສດຖະກິດໄດ້ ດ້ວຍການກຳນົດເປັນຄ່າທຳນຽມທີ່ເກັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ເພື່ອເປັນກອງທຶນອານຸລັກ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ເຮືອນຈັນ ແຕ່ສິ່ງທີ່

ນັກວິຊາການເຫັນໂດຍອີງໃສ່ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຊົມໃນປີ 2019 ແມ່ນ 44 ຄົນ (2019) ສະນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ມູນຄ່າເສດຖະກິດທັງໝົດແມ່ນ 275,000 ກີບ, ເຊິ່ງເປັນມູນຄ່າທີ່ຂ້ອນຄ້າງຕໍ່າ ສະແດງວ່ານັກທ່ອງ ທ່ຽວລາວບໍ່ຢາກຈ່າຍຄ່າເຂົ້າຊົມເທົ່າທີ່ຄວນ ແຕ່ລາຍຮັບທີ່ ໄດ້ຈາກການຈັດກິດຈະກຳທີ່ຜ່ານມາຂ້ອນຂ້າງສູງ. ສະນັ້ນ ການທີ່ຈະສ້າງລາຍຮັບ ຫຼື ສ້າງກອງທຶນ ອານຸລັກແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ຄວນທີ່ຈະຈັດກິດຈະກຳອາຫານ, ງານເທດສະການ, ງານ ປະກວດສິລະປະວັນນະຄະດີຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງເປັນກອງທຶນ ແລະ ຈະສາມາດບໍລິຫານຈັດການແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຢ່າງຍືນຍົງ ເຊັ່ນ ການຈັດງານເທດສະການຕ່າງໆແຕ່ລະ ຄັ້ງສາມາດສ້າງລາຍຮັບບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 5.000.000 ກີບ ຕໍ່ຄັ້ງ, ຖ້າຈັດງານເດືອນລະຄັ້ງກໍ່ຈະມີລາຍຮັບທາງກົງ ແລະ ທາງ ອ້ອມຫຼາຍກວ່າ 60.000.000 ກີບຕໍ່ປີ (ຫຼືກສິບລ້ານກີບຕໍ່ ປີ).

7. ສະຫຼຸບຜົນ

ລາຍຮັບຈາກຄ່າເຂົ້າຊົມແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດ ວັດຖຳພູສີ ເປັນສະຖານທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດອັນດັບ ທີ່1 ໂດຍສະເລ່ຍປະມານ 130.022 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ, ຮອງລົງມາ ແມ່ນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ຫໍ່ຝີພິທະພັນ ໂດຍ ສະເລ່ຍປະມານ 1.081 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ, ອັນດັບຕໍ່ມາແມ່ນແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ ສູນວາງສະແດງໝາກແຕກບໍ່ທັນ ແຕກ ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 256.8152 ລ້ານກີບຕໍ່ປີ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ເປັນການເກັບລາຍ ຮັບປີທຳອິດທີ່ເກັບຈາກຄ່າເຂົ້າຊົມ ປະມານ 15.515 ລ້ານ ກີບ ແລະ ລາຍຮັບຈາກ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆປະມານ 60.0 ລ້ານກີບຕໍ່ປີ.

ສຳລັບການປະເມີນມູນຄ່າທາງເສດຖະກິດໃນ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມເຖິງຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າທຳ ນຽມ ຫຼື ເປັນການສ້າງກອງທຶນ ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວປະຫວັດສາດເຮືອນຈັນ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ເຫັນວ່າມີຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຈ່າຍໃນລະດັບ 6, 250 ກີບ (ຫຼືກຸ່ມສອງຮ້ອຍຫ້າສິບກີບ) ເປັນມູນຄ່າທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ , ຖ້າທຽບໃສ່ລາຄາທີ່ທາງຄະນະຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ

ເຮືອນຈັນ ເກັບຄ່າທຳນຽມປັດຈຸບັນ ນັກທ່ອງທ່ຽວລາວ ແມ່ນ 10,000 ກີບ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ 20,000 ກີບ. ສະນັ້ນການພັດທະນາກິດຈະກຳ ການທ່ອງທ່ຽວ, ງານເທດສະການອາຫານ, ງານ ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ງານປະກວດສິລະປະ ວັນນະຄະດີຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ປະຫວັດສາດຈະເປັນຮູບແບບໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໃນການປຸກຈິດ ສຳນຶກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ມໍລະດົກທາງວັດທະນາທຳທີ່ຊົງຄຸນຄ່າ ແລະ ຍັງຈະເປັນ ການສ້າງລາຍຮັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນເພື່ອເປັນ ແຫຼ່ງທຶນໃນການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເກີດ ຄວາມຍືນຍົງ.

8. ຄຳຂອບໃຈ

ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ຄຳຂອບໃຈມາຍັງ ຄະນະນຳ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະ ໜູນ ການວິໄຈ, ຂໍຂອບໃຈມາຍັງຄະນະ ເສດຖະ ສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ຄະນະອາຈານທຸກທ່ານ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບ ສະໜູນ, ແນະນຳ ໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ ແລະ ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ໃນເຂດນະຄອນຫຼວງພະບາງທີ່ໃຫ້ ຂໍ້ມູນໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້.

9. ເອກະສານອ້າງອີງ

ສາຍວາລິນ ບໍລະວັງ. 2018. ຮູ້ໄວ້ໄດ້ປະໂຫຍດ ປະຫວັດ ຄວາມເປັນມາ ຂອງພະທາດພູສີນະຄອນຫຼວງພະບາງ. ສື່ ບຸກຄົນຈາກ [https://muan.sanook .com/30779/](https://muan.sanook.com/30779/), ສື່ບຸກຄົນຄັ້ງວັນທີ 13 ກັນຍາ 2020.

ສົມຈິດ ອິນທະມະໂນ ແລະ ປາຣິຊາດ ວິສຸດທິສະມາຈານ .2015. ການທ່ອງທ່ຽວປະຫວັດສາດ: ກໍລະນີສຶກສາ ນ້ຳທະເລສາບສົງຂາ. ການປະຊຸມວິຊາການພັດທະນາ ຊົນນະບົດທີ່ຍືນຍົງ ຄັ້ງທີ 4 ປະຈຳປີ 2015, 11-13 ມິຖຸນາ 2015, 230-235.

ອູ່ຄຳ ສີສຸນິນທ໌. (2016). ສະຖິຕິສຳລັບເສດຖະສາດ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

Douglas. Aaron.J and Taylor. Jonathan G. (1998, July). Anew model for the travel cost method:

- the total expenses approach. *Environmental Modeling & Software*, 14 (1999), 81-92, Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1364815298000607>, accessed on September, 2020.
- Efficiency and the Precision of Benefit Estimates. Retrieved from <http://links.jstor.org/sici?sici=0023-7639%28199102%2967%3A1%3C64%3ACIFE%3E2.0.CO%3B2-Q>.
- Gautam, B.P. (2006). Economic Impact of Tourism Finance in Nepal. *Economic Review*, Retrieved from https://archive.nrb.org.np/ecorev/pdf/files/vol20_art5.pdf, accessed on September 4th, 2020.
- Kang, T. (2019, December 23th). Lao Domestic Tourism Targeted for 2020. *Laotian times*. Retrieved from <https://laotiantimes.com/2019/12/23/lao-domestic-tourism-targeted-for-2020/>. Accessed on September 2nd, 2020.
- Kroeger, T and Casey. F. (2007). An assessment of market-based approaches to providing ecosystem services on agricultural lands. *Ecological Economics Journal*, (64) 321-332.
- Lattanasouvannaphonh, C. (2011). *Tourism and Production of space: Ban Jek Street, Luang Prabang, Lao PDR*. Chiang Mai University, Thailand.
- Lipovetsky, S. Magnan, S. Zanetti Polzi, A. (2011). Pricing Models in Marketing Research, *Intelligent information management*, 3, 167-174. Retrieved from https://www.scirp.org/pdf/IIM20110500007_64675493.pdf, accessed on September 4th, 2020.
- Park, T and Loomis, J. (1992). Comparing Models for Contingent Valuation Surveys: Statistical Accessed on September 4th, 2020.
- Samdin.Z. (2008). Willingness to Pay in Taman Negara: A Contingent Valuation Method, *Journal of Economics and Management* 2(1): 81-94. Retrieved from www.academia.edu, Accessed on September 4th, 2020.
- United Nation World Tourism Organization (UNWTO). 2020. Sustainable Development, retrieved from <https://www.unwto.org/sustainable-development>, accessed on September 4th, 2020.
- UNESCO. 2020. Heritage House and UNESCO, First house supervised by La Maison du Patrimoine Retrieved from <https://www.luangprabang-laos.com/Heritage-House-and-UNESCO>. Accessed on September 13th, 2020.
- World Travel and Tourism Council. (2018). Country Report, Retrieved from <https://www.wttc.org/economic-impact>.